

A l'assemblea de l'any passat ja vam voler posar l'accent sobre la importància i la necessitat de canvis de fons, que facin possible obrir portes i construir consensos i camins per fer del forestal un sector dinàmic i capaç de generar oportunitats per contribuir tant a la recuperació econòmica de les zones rurals, com a la conservació i millora del nostre patrimoni natural.

Des de llavors i fins a la data, valorem com a molt positiva la consolidació d'un nou discurs per part de la Direcció General de Medi Natural i de la mateixa Conselleria d'Agricultura, que recupera elements fonamentals per la reactivació del teixit socioeconòmic vinculat al bosc com són: la col·laboració i el suport a la propietat privada, l'impuls i el recolzament a l'economia productiva i la simplificació i agilització de nombrosos aspectes a nivell legal i administratiu, que en moltes ocasions dificulten la feina tant als administrats com a la mateixa administració.

Ara, tot i el compromís i complicitat que amb el temps s'ha anat creant amb la conselleria, ens preocupen i volem cridar l'atenció sobre tres punts que ens afecten molt directament i que, sens dubte, són peces importants per poder avançar endavant.

El primer i molt important, la caiguda de la inversió pública dedicada a la gestió i millora de les superfícies forestals.

Si bé és veritat que la conjuntura econòmica i política obliga aquí i a fora a fer esforços ingents per reduir la despesa per adaptar-nos a objectius sobre els que tenim poca capacitat de decisió, també ho és que el bosc ha estat sempre la ventafocs pel què fa a prioritats d'inversió. La davallada de recursos públics que afecta al conjunt d'administracions, ha de portar de la mà canvis que han d'anar des de l'establiment d'incentius per inversions al bosc lligades a objectius d'interés general, fins a un plantejament més ambiciós de les mesures vinculades al bosc en el nou Programa de Desenvolupament Rural 2014 – 2021

En segon lloc volem cridar l'atenció sobre l'encaix i potencial del sector en el marc de l'estratègia de creixement de la UE que aposta per un creixement intel·ligent, sostenible i inclúsiu: l'horitzó 2020.

El Marc Estratègic Comú adoptat per la UE contempla com a grans objectius: l'impuls a l'economia baixa en carboni; l'adaptació al canvi climàtic i la prevenció i gestió dels riscos naturals; i la protecció ambiental lligada a l'ús eficient dels recursos. Tots aquests són objectius en els que el sector forestal hi té molt a dir i que a casa nostra caldrà concretar aprofitant la disponibilitat de recursos que van més enllà del Programa de Desenvolupament Rural.

Com a darrer punt i com hem fet en tantes ocasions des de la Declaració de Tarragona l'any 2001, demanem recolzament i la consolidació de la millor eina i garantia que tenim per facilitar i dinamitzar al sector productor privat: el Centre de la Propietat Forestal.

El desenvolupament de la figura del CPF a partir de la Llei de 1999, fou un pas endavant que va suposar la creació d'una eina moderna, que ha esdevingut un referent a nivell Estatal de participació i corresponsabilitat de la propietat forestal. Alhora i després de més de 20 anys de treball, el Centre ha estat un exemple de projecte a llarg termini que ha avançat al marge de canvis de color a nivell polític i reptes de tot tipus. Els resultats i la feina feta fins a la data així ho avalen.

És per això que, en resposta a la moció aprovada el darrer mes de març pel Parlament de Catalunya, que demana la revisió de la Llei, des del Consorci reivindiquem: sentit comú, una visió moderna i ambiciosa de la política forestal i determinació per facilitar els canvis que permetin dur a terme els deures que se li van encomanar. Canvis que cal fer de la mà amb la propietat.